



---

## ANTAGNA TEXTER

---

### **P8\_TA(2016)0104**

#### **Programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat**

#### **Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit): lägesrapport och framtidsutsikter (2014/2150(INI))**

*Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

- med beaktande av de interinstitutionella avtalen om bättre lagstiftning<sup>1</sup>,
- med beaktande av de praktiska bestämmelser som avtalades den 22 juli 2011 mellan Europaparlamentets och rådets behöriga tjänsteavdelningar för genomförande av artikel 294.4 i EUF-fördraget i händelse av överenskommelser vid första behandlingen,
- med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2014 om EU-lagstiftningens ändamålsenlighet, subsidiaritet och proportionalitet – 19:e rapporten om bättre lagstiftning avseende 2011<sup>2</sup>,
- med beaktande av sin resolution av den 27 november 2014 om översynen av kommissionens riktlinjer för konsekvensbedömningar och SMF-testets roll<sup>3</sup>,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2014 om uppföljning av delegeringen av lagstiftningsbefogenheter samt medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter<sup>4</sup>,
- med beaktande av sin resolution av den 13 september 2012 om den 18:e rapporten om bättre lagstiftning – Tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (2010)<sup>5</sup>,
- med beaktande av sin resolution av den 14 september 2011 om bättre lagstiftning, subsidiaritet och proportionalitet samt smart lagstiftning<sup>6</sup>,

---

<sup>1</sup> EUT C 321, 31.12.2003, s. 1. Antagna texter av den 9 mars 2016, P8\_TA(2016)0081.

<sup>2</sup> Antagna texter, P7\_TA(2014)0061.

<sup>3</sup> Antagna texter, P8\_TA(2014)0069.

<sup>4</sup> Antagna texter, P7\_TA(2014)0127.

<sup>5</sup> EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 117.

<sup>6</sup> EUT C 51 E, 22.2.2013, s. 87.

- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2011 om garanti för oberoende konsekvensbedömningar<sup>1</sup>,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 4 december 2014 om smart lagstiftning,
- med beaktande av kommissionens meddelande om programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit): lägesrapport och framtidsutsikter (COM(2014)0368),
- med beaktande av kommissionens tidigare meddelanden om EU-lagstiftningens ändamålsenlighet (COM(2012)0746 och COM(2013)0685),
- med beaktande av kommissionens rapport om subsidiaritet och proportionalitet (19:e rapporten om bättre lagstiftning avseende 2011) (COM(2012)0373),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Smart lagstiftning – tillgodose de små och medelstora företagens behov* (COM(2013)0122),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om övervakning och samråd om smart lagstiftning för små och medelstora företag (SWD(2013)0060),
- med beaktande av kommissionens meddelande om smart lagstiftning i Europeiska unionen (COM(2010)0543),
- med beaktande av kommissionens riktlinjer för samråd med berörda parter från 2014,
- med beaktande av slutrapporten av den 24 juli 2014 från högnivågruppen av oberoende intressenter för administrativa bördor i EU, *Cutting Red Tape in Europe – Legacy and Outlook*, och i synnerhet den i bilaga 12 införda avvikande meningen från fyra medlemmar av högnivågruppen, vilka har en bakgrund som företrädare för arbetstagare, folkhälsosektorn, miljösektorn och konsumenterna,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 10 december 2014<sup>2</sup>,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda* (COM(2015)0215),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet *Förslag till interinstitutionellt avtal om bättre lagstiftning* (COM(2015)0216),
- med beaktande av kommissionens beslut om inrättande av Refit-plattformen (C(2015)3261) och kommissionens meddelande om Refit-plattformens struktur och funktionssätt (C(2015)3260),
- med beaktande av beslutet av kommissionens ordförande om inrättande av en oberoende nämnd för lagstiftningskontroll (C(2015)3263), kommissionens meddelande

---

<sup>1</sup> EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 31.

<sup>2</sup> EESK:s dokument INT/750.

om lagstiftningskontrollnämndens uppdrag, uppgifter och personal (C(2015)3262) och kommissionens meddelande om en mall för motiveringar (C(2015)3264/2),

- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om riktlinjer för bättre lagstiftning (SWD(2015)0111),
  - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0208/2015), och av följande skäl:
- A. Refit-programmet är kärnan i kommissionens nya strategi för bättre lagstiftning.
  - B. Refit-programmet syftar till att befästa förfaranden för bättre lagstiftning, förenkla EU:s rättsakter, minska administrativa eller lagstiftningsmässiga bördor samt verka för goda styrelseformer utgående från faktabaserat beslutsfattande, där konsekvensbedömningar och efterhandsutvärderingar spelar en viktig roll utan att ersätta politiska beslut.
  - C. Kommissionen har inrättat en ny Refit-plattform som stöd för sin verksamhet inom Refit-programmet. Plattformen är indelad i följande två grupper: regeringsföreträdare, som består av sakkunniga på hög nivå från den offentliga förvaltningen i varje medlemsstat, och intressenter, som består av upp till 20 sakkunniga, varav två sakkunniga från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén och övriga sakkunniga från näringslivet, bland annat små och medelstora företag, arbetsmarknadens parter och det civila samhällets organisationer.
  - D. Den årliga Refit-resultattavlan möjliggör en bedömning av framstegen inom alla politikområden och för varje initiativ som beslutats av kommissionen, inbegripet åtgärder som vidtagits av parlamentet och rådet.
  - E. Det interinstitutionella avtalet *Bättre lagstiftning* från 2003 har blivit inaktuellt i och med den nuvarande lagstiftningsmiljön, som inrättades genom Lissabonfördraget.
  - F. Under de senaste åren har agendan för bättre lagstiftning dock ändå bidragit till att förbättra lagstiftningspraxis. Kommissionen har infört många olika namn och program på området, t.ex. ”bättre regelverk”, ”bättre lagstiftning”, ”smart lagstiftning”, ”ändamålsenlig lagstiftning”, ”tänk småskaligt först”, ”kontroller av ändamålsenligheten” och ”ABR+”. Detta ger inte tillräcklig klarhet och öppenhet, särskilt inte för medborgarna, om vad man vill uppnå med åtgärderna och bör därför sammanfattas och konsolideras bättre.
  - G. Kommissionen har i sitt meddelande *Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda* av den 19 maj 2015 föreslagit en mer samstämd och heltäckande strategi för bättre lagstiftning, som tar hänsyn till hela den politiska lagstiftningsprocessen och kräver målinriktat samarbete mellan alla institutioner. Meddelandet granskas därför noggrant av parlamentet för att kunna ge bästa möjliga resultat för EU-medborgarna.
  - H. Unionens syften och målsättningar enligt artikel 3 i EU-fördraget väger alla lika tungt. Kommissionen understryker att Refit varken ruckar på etablerade politiska mål eller bör

genomföras på bekostnad av enskildas, konsumenters eller arbetstagares hälsa och säkerhet eller på miljöns bekostnad.

- I. Under andra halvåret 2014 genomförde kommissionen offentliga samråd om översynen av sina riktlinjer om konsekvensbedömningar och sina riktlinjer för samråd med berörda parter.
- J. När kommissionen upprättade sitt arbetsprogram för 2015 tillämpade den för första gången den s.k. principen om en politisk nystart som motivering för att dra tillbaka ett stort antal lagstiftningsförslag under behandling.
- K. Kommissionen hade enligt arbetsprogrammet för 2015 för avsikt att koncentrera sitt arbete på de stora ekonomiska och sociala utmaningarna, och den nya strukturen syftar till att garantera ett mer samstämt politiskt tillvägagångssätt och därigenom öka insynen i EU och därmed acceptansen hos medborgarna.

### ***Bättre lagstiftning***

- 1. Europaparlamentet noterar kommissionsordförande Junckers beslut att anförtro kommissionens förste vice ordförande portföljen bättre lagstiftning, vilket motsvarar de krav som parlamentet framfört och understryker detta ämnes stora politiska betydelse. Parlamentet förväntar sig att denna utnämning kommer att leda till en unionslagstiftning som är av högsta möjliga kvalitet, motsvarar medborgarnas och andra intressenters förväntningar och ser till att offentligpolitiska mål, såsom standarderna för konsumentskydd, miljöskydd, sociala förhållanden och arbetsmiljö, inte äventyras.
- 2. Europaparlamentet betonar att bättre lagstiftning bör omfatta en ”kultur” av offentlig förvaltning på alla nivåer i Europeiska unionen, med hänsyn till den överdrivna byråkratin i EU och behovet av att förenkla lagstiftningen, och bör inbegripa genomförande och tillämpning av unionsrättsakter på både EU-nivå och nationell, regional och lokal nivå, för att man ska kunna säkerställa korrekt förvaltning och ”Europavänligt uppförande” på samtliga nivåer.
- 3. Europaparlamentet understryker att kommissionen bör prioritera utvecklandet av vissa åtgärder och bör fokusera på lagstiftningens kvalitet och en bättre efterlevnad av den befintliga lagstiftningen, snarare än på antalet rättsakter. Parlamentet understryker att kostnaden inte bör vara den avgörande faktorn utan att lagstiftningens kvalitet är det enda lämpliga kriteriet, samt att Refit-programmet inte får utnyttjas för att sänka standarden i fråga om hållbarhet eller socialt skydd samt anställnings-, miljö- och konsumentskydd.
- 4. Europaparlamentet föreslår att kommissionen överväger införandet av ”tidsfristklausuler” i tidsbegränsade lagstiftningsinitiativ, på villkor att detta inte leder till osäkerhet om rättsläget, och att man där det är lämpligt inför ”översynsklausuler” i lagstiftningsåtgärder för att regelbundet på nytt bedöma om lagstiftningsåtgärder på EU-nivå fortsatt är relevanta.
- 5. Europaparlamentet betonar att en europeisk standard i regel ersätter 28 nationella standarder, vilket stärker unionens inre marknad och minskar byråkratin.
- 6. Europaparlamentet välkomnar åtgärdspaketet av den 19 maj 2015, som syftar till bättre lagstiftning. Parlamentet stöder kommissionens fortsatta engagemang för att förbättra

lagstiftningen. Parlamentet understryker att det arbete som förutses i meddelandet om Refit bör ses som en fortlöpande process som säkerställer att gällande lagstiftning på EU-nivå är ändamålsenlig, när lagstiftarnas gemensamma mål och motsvarar medborgarnas förväntningar, särskilt bland anställda, företag och andra intressenter.

7. Europaparlamentet noterar kommissionens åtagande följa det nya interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning som tar hänsyn till de förändringar som uppstått genom Lissabonfördraget och ramavtalet mellan parlamentet och kommissionen, vilka konsoliderar bästa praxis på områden som planering av lagstiftning, konsekvensbedömningar, systematiska efterhandsutvärderingar av unionslagstiftningen och genomförande och hantering av delegerade akter och genomförandeakter och noterar att förhandlingarna avslutats.
8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens utfästelse att strategin för bättre lagstiftning inte syftar till att avreglera vissa politikområden eller ifrågasätta de värden som är viktiga för oss, såsom socialt skydd, miljöskydd och grundläggande rättigheter, bland annat rätten till hälsa.
9. Europaparlamentet erkänner det långvariga och intensiva arbetet i högnivågruppen av oberoende intressenter, som har lagt fram förslag för kommissionen om minskning av administrativa bördor och identifierat bästa praxis när det gäller hur unionslagstiftningen kan genomföras så obyråkratiskt som möjligt i medlemsstaterna. Parlamentet noterar att fyra medlemmar av högnivågruppen av oberoende intressenter har motsatt sig flera av slutsatserna i gruppens slutrapport om administrativa bördor och har ingivit en reservation. Parlamentet förväntar sig att kommissionen ska ta hänsyn till bekymren hos alla de parter som deltar i processen.
10. Europaparlamentet understryker betydelsen av dialog mellan arbetsmarknadens parter och respekt för deras självständighet. Särskilt med tanke på artikel 9 i EUF-fördraget understryker parlamentet att arbetsmarknadens parter, i enlighet med artikel 155 i EUF-fördraget, kan ingå avtal som kan leda till unionslagstiftning på gemensam begäran av de undertecknande parterna. Parlamentet förväntar sig att kommissionen ska respektera parternas och deras framförhandlade avtals oberoende ställning samt ta deras oro på allvar. Parlamentet betonar att agendan för bättre lagstiftning inte bör utnyttjas som en förevändning för att bortse från eller kringgå avtal som uppnåtts mellan arbetsmarknadens parter, och skulle därför avvisa alla konsekvensbedömningar av avtal mellan arbetsmarknadens parter.
11. Europaparlamentet påminner om att valet mellan genomförandeakter och delegerade akter skapade ett antal interinstitutionella tvister under föregående valperiod och anser därför att det är viktigt att fastställa särskilda riktlinjer, vilket parlamentet krävde i den resolution som antogs den 25 februari 2014.
12. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att förenkla förvaltningen av stödet inom den gemensamma jordbrukspolitik, de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Horisont 2020.

### ***Insyn och samråd med intressenter***

13. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen erkänner samrådsprocessens viktiga roll i Refit-programmet. Parlamentet påpekar att alla EU-institutioner enligt artikel 11.2

i EU-fördraget är skyldiga att föra en öppen, tydlig och regelbunden dialog med de representativa sammanslutningarna och det civila samhället. Institutionerna uppmanas att ta särskild hänsyn till den obligatoriska och regelbundna dialogen med de representativa sammanslutningarna och det civila samhället.

14. Europaparlamentet noterar att genom ökad öppenhet kan EU:s funktionssätt bli mer ändamålsenligt och att detta också kan öka det civila samhällets förtroende för EU.
15. I detta sammanhang välkomnar Europaparlamentet att kommissionen betonar att dialogen med medborgare, arbetsmarknadens parter och andra berörda parter i näringslivet och det civila samhället bidrar till att hålla EU:s lagstiftning öppen, målinriktad och enhetlig. Parlamentet stöder kommissionens avsikt att mer exakt ange hur den kommer fram till sina förslag, till exempel i form av lagstiftningstext eller meddelanden från kommissionen.
16. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen inom ramen för sin strategi för bättre lagstiftning lägger betydligt större vikt vid offentliga samråd. Parlamentet noterar att kommissionen i framtiden kommer att genomföra ett tolv veckor långt offentligt samråd a) inför utarbetandet av nya lagstiftningsförslag, b) vid bedömning av befintlig lagstiftning och dess lämplighet och c) om färdplaner och konsekvensbedömningar på förhand. Kommissionen kommer dessutom att ge medborgare och intressenter möjlighet att inom åtta veckor yttra sig över de förslag som antagits av kommissionen och översända dessa yttranden till rådet och parlamentet.
17. Mot denna bakgrund uppmanar därför Europaparlamentet kommissionen att göra en välavvägd och öppen bedömning av yttranden och synpunkter från alla berörda parter i samrådet, och att särskilt se till att intresseorganisationer med goda ekonomiska och organisatoriska förutsättningar inte kan missbruka de offentliga samråden för egna ändamål. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra sina slutsatser från samråden.
18. Europaparlamentet konstaterar att konsekvensbedömningarna inte bör offentliggöras förrän kommissionen har antagit det berörda politiska initiativet. Med hänsyn till insynen i kommissionens beslut bör den offentliggöra konsekvensbedömningar även när den har beslutat att inte utarbeta något lagstiftningsförslag.
19. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, som har rådgivande status, är ett viktigt språkrör för det civila samhället och att Regionkommittén, som också har rådgivande status, har en nyckelroll när det gäller att representera regionala och lokala myndigheter i EU och bedöma unionslagstiftningens genomförande. Parlamentet påpekar att båda rådgivande organ enligt gällande lagstiftning får höras i förväg av parlamentet, rådet och kommissionen i samtliga fall då parlamentet och rådet finner det lämpligt. Om ett korrekt samråd med dem hålls om särskilda frågor i tillräckligt god tid, och om man utnyttjar deras särskilda sakkunskapsområden, kan detta bidra till syftena med bättre lagstiftning.
20. Europaparlamentet anser att de regionala och lokala myndigheterna bör göras mer delaktiga i EU:s beslutsfattande, särskilt genom att man involverar den expertis och erfarenhet som finns i medlemsstaterna på regional och lokal nivå i ett tidigt skede av det förberedande lagstiftningsarbetet. Alla institutioner måste följa subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i sitt lagstiftningsarbete.

21. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att öka insynen i lagstiftningsarbetet och öka medborgarnas och intressenternas deltagande i hela processen.
22. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att i framtiden också genomföra fyra veckor långa offentliga samråd om förslag till delegerade akter och viktiga genomförandeakter, innan medlemsstaterna röstar om sin hållning i den ansvariga kommittén.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över riktlinjerna för utvärderingar genom att utöka deltagandet av och samråden med intressenter och använda det mest direkta sättet för unionsmedborgarna att delta i beslutsfattandet.
24. Europaparlamentet noterar den nya rubriken ”Lätta arbetsbördan – tyck till” (”Lighten the Load – Have your Say”) på kommissionens webbplats för bättre lagstiftning och begär att de synpunkter som lämnas där granskas på ett välavvägt och öppet sätt av kommissionen och den nya Refit-plattformen. Parlamentet anser dock att Refit-panelen inte bör vara alltför tungrodd i sina förfaranden och överläggningar, utan bör vara ett organ som kan reagera snabbt och också kan utföra mer detaljerat arbete i EU:s lagstiftningsprocess. Parlamentet anser att samråd via denna sida på kommissionens webbplats inte kan ersätta offentliga samråd med intressenterna.

### ***Konsekvensbedömningar och europeiskt mervärde***

25. Europaparlamentet konstaterar att konsekvensbedömningar är viktiga verktyg för att stödja beslutsfattandet inom alla EU-institutioner och spelar en central roll för bättre lagstiftning. I detta avseende uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att vara noggrannare när de fullgör sina åtaganden och när de bedömer konsekvenserna av framtida och befintlig lagstiftning. Parlamentet understryker dock att sådana bedömningar inte kan ersätta politiska bedömningar och beslut och att parlamentsledamöternas frihet att utföra sitt politiska arbete på intet sätt får inskränkas.
26. Europaparlamentet anser att en bedömning av konsekvenserna för konkurrenskraften bör utgöra en väsentlig del av konsekvensbedömningsprocessen. Förslaget till reviderade riktlinjer bör innehålla vägledning om hur konsekvenser för konkurrenskraften bör bedömas och vägas in i den slutliga analysen. Parlamentet stöder en genomgående presumtion om att förslag med negativa konsekvenser för konkurrenskraften inte bör antas av kommissionen, såvida det inte läggs fram bevis för betydande, inte kvantifierbara fördelar.
27. Europaparlamentet anser att principerna om bättre lagstiftning bör tillämpas på både sekundärrättsliga och primärrättsliga bestämmelser. Parlamentet uppmanar kommissionen att där så är lämpligt se till att delegerade akter och genomförandeakter åtföljs av en konsekvensbedömning, inklusive samråd med berörda parter och intressenter.
28. Europaparlamentet anser att det krävs omfattande konsekvensbedömningar, särskilt en väl avvägd bedömning av de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna, och att man måste bedöma inverkan på medborgarnas grundläggande rättigheter och jämställdheten mellan kvinnor och män. Parlamentet betonar att kostnads-nyttoanalysen bara är ett av många kriterier.

29. Europaparlamentet påpekar att det i många medlemsstater, exempelvis Sverige, Tjeckien, Nederländerna, Storbritannien och Tyskland, finns oberoende organ som ger regeringarna konstruktiva råd i lagstiftningsarbetet, i syfte att minska byråkratin för företag och medborgare och minska kostnaderna i samband med informationsskyldigheten på ett sätt som kan mätas och verifieras. Bästa praxis och erfarenheter hos befintliga organ för bättre lagstiftning skulle kunna beaktas. Parlamentet noterar att kommissionens konsekvensbedömningsnämnd har omvandlats till en oberoende ”nämnd för lagstiftningskontroll ” och förväntar sig att involveringen av oberoende experter kommer att ha gynnsam effekt på konsekvensbedömningsprocessen inom kommissionen. Parlamentet insisterar på att nämnden för lagstiftningskontroll ska ha en uteslutande rådgivande funktion och inte får avge några bindande yttranden. Parlamentet insisterar på att konsekvensbedömningar måste vara samstämda och beakta alla ändringar som införts i faser för samråd mellan tjänsteenheter, och att de bland annat bör utgå från en uppskattning av de ytterligare kostnader som skulle uppstå för medlemsstaterna utan lösning på unionsnivå. Yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll bör åtfölja det slutliga lagstiftningsförslaget. Parlamentet föreslår att man under de kommande förhandlingarna om det interinstitutionella avtalet ska diskutera idén huruvida ett råd för lagstiftningskontroll kan vara av gemensamt intresse för institutionerna som ett rent rådgivande organ.
30. Europaparlamentet välkomnar att rådets arbetsgrupper nu, i ett tidigt stadium av diskussionen om särskilda lagstiftningsförslag, ska behandla kommissionens relevanta konsekvensbedömningar utgående från en riktgivande checklista. Parlamentet beklagar däremot att rådets generalsekretariat ännu inte har någon egen enhet för konsekvensbedömningar och anser att den ovannämnda lösningen skulle kunna bidra till att rådet uppfyller sina skyldigheter att granska alla betydande förslag till ändring av kommissionens förslag.
31. Europaparlamentet påpekar att det har inrättat ett eget direktorat för konsekvensbedömningar och europeiskt mervärde, som erbjuder utskotten ett antal tjänster för konsekvensbedömning på förhand och i efterhand, bedömer mervärdet av EU:s framtida eller nuvarande politik och bedömer politiska alternativ på områdena vetenskap och teknik. Enligt uppgifter från kommissionen har det genomförts ett tjugotal parlamentsinterna konsekvensbedömningar i samband med ändringar av kommissionens förslag. Parlamentet påminner sina specialiserade utskott om att mer konsekvent utnyttja det redan tillgängliga instrument som parlamentets egna konsekvensbedömningar utgör, särskilt när omfattande ändringar av kommissionens ursprungliga förslag övervägs. Detta får dock inte leda till en minskning av manöverutrymmet för ledamöterna av Europaparlamentet.
32. Europaparlamentet påminner om behovet av att beakta samtliga de principer som unionen vilar på, inklusive subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Parlamentet uppmanar alla EU-institutioner att alltid ta hänsyn till lagstiftningens effekter på kort och lång sikt.
33. Europaparlamentet konstaterar att karenstiden efter det att förhandlingarna har slutförts men före slutomröstningen – en period som för närvarande används för juridisk och språklig granskning – även skulle kunna användas för att göra en konsekvensbedömnings- och subsidiaritetskontroll.



34. Europaparlamentet anser att alla EU-institutioner bör utveckla en gemensam metodologisk strategi för konsekvensbedömningar. Parlamentet betonar att parlamentets och rådets legislativa befogenheter att ändra ett kommissionsförslag inte får kringskäras.
35. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att utöka sina samråd – både offentliga och privata – med alla berörda parter, däribland konsumenter, när den utarbetar delegerade akter och genomförandeakter, för att undersöka hur man bättre kan öka medvetenheten om preliminära förslag.

### ***Små och medelstora företag och "tänk småskaligt först"-principen***

36. Europaparlamentet noterar kommissionens åtagande att ytterligare förbättra SMF-testet, särskilt med tanke på att det i EU finns fler än 20 miljoner små och medelstora företag (SMF), som utgör 99 procent av alla företag i EU och därmed bildar stommen i ekonomisk verksamhet, tillväxt och sysselsättning. Parlamentet stöder tanken på anpassade lösningar och enklare förfaranden för små och medelstora företag i konsekvensbedömningen om det kan påvisas att detta inte undergräver lagstiftningens ändamålsenlighet och att undantag eller flexibla förfaranden inte leder till fragmentering av den inre marknaden eller hindrar tillträdet till denna. Parlamentet välkomnar därför kommissionens utfästelse att överväga flexibla regler för små och medelstora företag, bland annat ett förbehållslöst undantag för mikroföretag, under förutsättning att det är befogat och möjligt och inte riskerar att stå i vägen för ett effektivt uppnående av de sociala, miljömässiga och ekonomiska målen med den föreslagna lagstiftningen.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte ge avkall på sina ambitioner att etablera en grundval för skapandet av arbetstillfällen med kvalitet genom att minska de administrativa bördorna för små och medelstora företag. Parlamentet kräver åtgärder för att se till att de allmännyttiga målen, bl.a. konsumentvänliga, miljömässiga, sociala, hälso- och säkerhetsrelaterade normer samt jämställdhetsnormer, inte får äventyras. Parlamentet understryker att minskningen av den administrativa bördan inte får leda till sänkta anställningsnormer eller en ökning av osäkra anställningskontrakt, och att de anställda i små och medelstora företag samt mikroföretag måste behandlas på samma sätt och omfattas av samma goda skydd som de anställda i större företag.
38. Europaparlamentet påpekar att utvärderingen av nya föreskrifters konsekvenser för små och medelstora företag inte får leda till att arbetstagarnas rättigheter påverkas negativt.
39. Europaparlamentet understryker behovet av tydligare formulerade bestämmelser som enkelt kan genomföras och kan hjälpa alla aktörer att verka enligt gällande lagar. Parlamentet betonar att enklare och smartare lagstiftning kan underlätta ett konsekvent införlivande och en effektivare och enhetligare tillämpning från medlemsstaternas sida.

### ***Efterhandsutvärderingar***

40. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen integrerar efterhandsutvärderingar i bättre lagstiftning. Parlamentet betonar att sådana utvärderingar, för medborgarnas och företagens rättssäkerhets skull, bör genomföras inom en lämplig tidsram, helst flera år efter fristen för införlivandet med den nationella lagstiftningen. Parlamentet påminner emellertid om att efterhandsutvärderingar aldrig bör ersätta kommissionens skyldighet som fördragets väktare att effektivt och i god tid övervaka medlemsstaternas

tillämpning av unionslagstiftningen och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkra att den tillämpas väl.

41. Europaparlamentet framhåller betydelsen av efterhandsutvärdering och utvärdering av de politiska resultaten för att utvärdera om EU:s lagstiftning och politik genomförs ändamålsenligt i ljuset av de resultat som den lagstiftande myndigheten avsett.
42. Europaparlamentet anser att de nationella parlamenten bör involveras i efterhandsutvärdering av ny lagstiftning, eftersom detta även skulle vara till fördel för kommissionens rapporter och bidra till analysen av de olika nationella utmaningar som enskilda lagar och föreskrifter medför.

### ***Medlemsstaternas genomförande av EU-lagstiftning***

43. Europaparlamentet konstaterar att en tredjedel av de lagstiftningsmässiga och administrativa bördor som hänger samman med unionslagstiftningen enligt kommissionen är en följd av medlemsstaternas införlivandeåtgärder.
44. Europaparlamentet erkänner att det i fråga om direktiv är en uppgift för medlemsstaterna att besluta huruvida man ska anta striktare sociala normer och miljö- och konsumentskyddsnormer på nationell nivå än de miniminormer som överenskommit på EU-nivå, och välkomnar varje beslut att göra detta. Parlamentet understryker att sådana striktare normer inte får betraktas som överreglering. Parlamentet uppmanar dock de behöriga nationella myndigheterna att vara medvetna om de eventuella följderna av så kallad nationell överreglering, vilket innebär att onödiga byråkratiska hinder läggs till unionslagstiftningen, eftersom detta kan leda till en felaktig uppfattning av EU:s lagstiftningsarbete, vilket i sin tur kan främja EU-skepsis. För användarvänlighetens skull uppmanas medlemsstaterna att avstå från onödiga administrativa bestämmelser på plats när de genomför direktiv och förordningar.
45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka utbytet av bästa praxis för genomförande och tillämpning av EU:s direktiv. Detta skulle uppmantra intressenter och lokala och regionala myndigheter att delta i att ringa in svårigheter som uppstår när EU-politiken genomförs på lokal, regional och nationell nivå.
46. Europaparlamentet understryker att det i egenskap av medlagstiftare vill veta vilka verkliga effekter unionslagstiftningen får när den har genomförts. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ge det fullständig tillgång till utvärderingarna i detta sammanhang, bland annat insamlade källdata och förberedelsedokument.
47. Med tanke på de allvarliga och ihållande problemen vid tillämpning av förordning (EG) nr 1924/2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel, bland annat problem som gäller snedvridning av konkurrensen, uppmanas kommissionen att granska förordningens vetenskapliga grund och frågan hur nyttig och realistisk den är, samt att, om det är lämpligt, avskaffa begreppet näringsprofiler. Europaparlamentet anser att målen med förordning (EG) nr 1924/2006, exempelvis att se till att påståenden om livsmedel ska vara sanna och målet om särskilda uppgifter om fett-, socker- och saltinnehåll, nu har uppnåtts genom förordning (EU) nr 1169/2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna.

48. Europaparlamentet hänvisar till medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument, samt till Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 27 oktober 2011 om förklarande dokument, och uppmanar kommissionen att se till att parlamentet får tillgång till förklarande dokument.

***Kommissionens tillbakadragande av lagstiftningsförslag under behandling***

49. Europaparlamentet noterar att den nyvalda kommissionen i sitt arbetsprogram för 2015 för första gången har sett över alla lagstiftningsinitiativ som är under behandling, med hänvisning till principen om en politisk nystart.
50. EU-domstolen bekräftade i sin dom av den 14 april 2015<sup>1</sup> att kommissionen när som helst under antagandet av en unionsakt enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet får dra tillbaka ett lagstiftningsförslag, så länge rådet ännu inte har agerat. För den interinstitutionella balansens skull uppmanar därför Europaparlamentet kommissionen att i fall av tillbakadragande först samråda med parlamentet, särskilt efter första behandlingen, och att ta vederbörlig hänsyn till parlamentets ståndpunkt. I detta sammanhang hänvisas särskilt till Europaparlamentets resolutioner av den 15 januari 2015.
51. Europaparlamentet påpekar vidare att EU-domstolen i samma dom följer rådets argument för att kommissionen, i fall av tillbakadragande av ett lagstiftningsförslag, måste följa principen om tilldelade befogenheter, principen om interinstitutionell balans och principen om lojalt samarbete, som fastställs i artikel 13.2 i EU-fördraget, samt demokratiprincipen enligt artikel 10.1 och 10.2 i EU-fördraget.
52. Europaparlamentet lyfter fram vikten av att undvika överlappning inom lagstiftningen.

o

o o

53. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

---

<sup>1</sup> Domstolens dom av den 14 april 2015, *Europeiska unionens råd/Europeiska kommissionen*, C-409/13, ECLI:EU:C:2015:217.